

ПАМ'ЯТІ ІГОРЯ ОЛЕКСАНДРОВИЧА ФОМІНА

17 червня виповнилося 85 років із дня народження Ігоря Олександровича Фоміна – видатного вченого, викладача, одного з фундаторів становлення містобудування і районного планування в Україні.

Ігор Олександрович був непересічною особистістю. Мені неодноразово доводилося спілкуватися і співпрацювати з цією чудовою людиною і єдине, про що я жалкую зараз, це про те, що цих зустрічей було замало.

Вперше ми зустрілися з І.О.Фоміним на початку 1980-х років у місті Лисичанську Луганської області, куди я, тоді ще молодий співробітник інституту «ДІПРОМІСТО», приїхав на збір вихідних даних для розробки проекту районного планування Лисичансько-Рубежансько-Сєверодонецької системи населених місць. Ігор Олександрович працював тоді в інституті КиївНДПМістобудування і активно займався дослідженням розвитку агломерацій Донбасу. Наша коротка зустріч запам'яталася мені надовго: визначення, які давав І.О.Фомін різним аспектам міських агломерацій, змусили мене замислитися над майбутніми шляхами управління їх розвитку і, в кінцевому результаті, відобразилися у виборі мною тематики майбутньої кандидатської дисертації.

Довгий час після цього ми практично не контактували, зустрічаючись лише мимохідь на наукових конференціях і семінарах. Але з того часу, як директором інституту «ДІПРОМІСТО» став Юрій Миколайович Білоконь, наші зустрічі стали значно частішими. Ігор Олександрович, який на той час працював завідуючим кафедрою містобудування КНУБА, висунув справді новаторську ідею – разом із інститутом «ДІПРОМІСТО» створити спільний учбово-навчально-виробничий центр, в якому будуть проходити «обкатку» студенти і аспіранти кафедри. З іншого боку, провідні фахівці інституту отримали можливість викладати на кафедрі містобудування, що значно збагатило навчальний процес. Так був залучений до викладацької діяльності і я.

Можна дуже багато говорити про Ігоря Олександровича, але я хочу виділити лише дві риси його характеру: чесність і принциповість. У наш дуже непростий час залишатись чесним і принциповим (причому, не тільки у наукових питаннях) стає доволі важче. Навіть видатні вчені і прекрасні педагоги не завжди встоюють перед

«пропозиціями, від яких не можна відмовитися». Ігор Олександрович міг встояти, що і неодноразово доказував. З іншого боку, отримати від І.О. Фоміна схвальну рецензію студенту на дипломну роботу, аспіранту – на наукову працю, проєктанту – на виконаний проєкт замінювало практично знак якості.

Людина не вмирає, поки живе пам'ять про неї. Ігор Олександрович залишив справді величезне надбання. Він написав понад 200 наукових праць, у тому числі 8 монографій і посібників. Під його безпосереднім керівництвом захистили дисертації 5 докторів і 20 кандидатів наук. І.О.Фомін розробив науково-методичні засади районного (регіонального) планування, разом з Ю.М.Білоконем започаткував абсолютно нову для України галузь містобудування – розроблення транскордонних містобудівних проєктів. Ігор Олександрович користувався величезним авторитетом і за кордоном: у Російській Федерації, Білорусі, Казахстані, Молдові, Польщі, Німеччині та інших країнах.

Світла пам'ять тобі, Ігоре Олександровичу.

Ю. Палеха,
доктор географічних наук, доцент,
заступник директора з наукової роботи
ДП УДНДПМ «ДПРОМІСТО» імені Ю.М. Білоконя